

JOANNIS VINCENTII

HONDEDEI

NOBILIS EUGVBINI, JCT^I EXCELLENTISSIMI,

CONSULTORIS ET ADVOCATI PERUSINI

PRÆSTANTISSIMI

DECISIVARUM
CONCLUSIONUM,
SIVE
CONSULTATIONUM
JURIDICARUM
VOLUMINA DUO,
QVORUM PRIMUM IN SEPTEM
PARTES DIVISUM
AGIT

I. De Statutis.	V. De Prescriptionibus &
Scrutinibus.
II. De Judiciis.	VI. De Variis Rebus.
III. De Contractibus.	VII. De Rebus Criminali-
bus.
IV. De Testamentis &
Ultimis Voluntatibus.	

CUM ARGUMENTIS SINGULARIBUS CONSULTATIONUM
SUMMARIIS, NEC NON INDICE RERUM ATQVE
VERBORUM LOCUPLETISSIMO.

OPUS DIU MULTUMQVE DESIDERATUM,

Sammo Studio Diligentissime

RECLUSA

ACORIMBERGAE,

SUMPTIBUS ET TYPIS MICHAELIS ET JOANNIS FRIDERICI ENDTERORUM
ANNO M DC LXXXI.

ILLUSTRISSIMO ET REVERENDISSIMO

PETRO ALDOBRANDINO,
SANCTÆ ROMANAÆ ECCLESIAE
CARDINALI AMPLISSIMO.

Joannes Vincentius Hondeadeus.

VETUS est consuetudo, Cardinalis Amplissime, ut in lucem opus aliquod edituri nomen illi, viri cuiuspiam maxime præstantis inscribant; sive ut auctoritatem operi, sive ut patrocinium comparent; sive etiam ut suum ipsi officium adversus virum illum, quem sibi ex omnium numero deligunt, ea significatione restentur. His omnibus causis factum est, ut ego, cum Decisi varum Consultationum Volumen à me edendum non ingratum vulgo accidere cognoverim, & alia expectari, præfigendum illi duxerim amplissimum nomen tuum, & sane utrum Decisi va hæ consultationes, ita, ut opto, consulturæ sint bono communi, haud scio: ipsis certe video à me, dum in tuo nomine prodeunt, optime esse consultum. Quod enim aliud poteram excogitare, à quo opus de jure civili auctoritatem acciperet tantam, quantam ex nomine Clariss. Gentis Aldobrandinæ? ejus videlicet Gentis, ex qua prodiere quamplurimi, cum in quolibet laudis genere præstantes, tum in juris prudentia singulares. Testes sunt, ut ceteri faccantur, Sylvester avus tuus paternus, tuique illi grandes patrui Joannes & HIPPOLITUS. Sylvester quidem sua ætate in juris interpretatione nullum habuit parem; cuius & scientiam & gloriam nunquam intermori sinent monumenta immortalia, quæ reliquit. Joannes autem, post diu probatam in sacro Romanæ Rotæ Auditorio aliisque caussarum gravissimarum judiciis, integritatem atque sapientiam, à Pio Quinto Pont. Optim. virtutis amantisimo, & acerrimi iudicii viro, in Augustissimum Cardinalium Ordinem relatus est. At HIPPOLITUS isest, cuius in omni genere prudentiam, justitiam, æquitatem, magnitudinem animi, benignitatem, innocentiam, ceterasque virtutes tum cognoverunt olim maximo cum suo bono, variæ nationes atque provincias; dum post longam & fidelem inter sacros Aulæ Romanæ Auditores navatam operam, Cardinalis, à Sixto Quinto Pontifice renunciatus, & legatione in Poloniam honorissimisima functus, gravissimas de Regno contentiones summorum Principum, sua moderatione prudentiaque sedavit: tum denique postquam ad gradum inter mortales DEO proximum elatus est, ac vcluti sol evectus ad verticem summum, unde commodius posset ad omnes partes clementiæ ac beneficentiæ suæ radios diffundere, mundus sensit universus. Ea enim consilio atque auctoritate perfecit, quæ ne aptanda quidcm videbantur. Ita ut communis sit omnium sermo & sensus, cum non modo Vicarium, sed quasi Deum inter homines à summo illo rerum omnium conditore ac moderatore DEO, terris singulari munere esse concessum, temporibus pessimis, ut afflictam rem Christianam recrearet, & imminentem humano generi perniciem averteret. Etenim post tenebras illas superiorum annotum, & rerum omnium perturbationem, tantam repente lucem, tantam ubique gentium tranquillitatem, conciliatos inter se potentissimos Franciæ & Hispaniæ Reges, compressos truces impetus Barbarorum, Joan. Francisco Aldobrandino Duce clarissimo, summum iterum rei militaris imperium obtinente, restitutos mores, excitatam pietatem, revocatas ad veræ religionis societatem nationes, aliaque permulta beneficia, quibus nostram hanc ætatem fortunatissimam prædicamus, DEO & Clementi

JOANNIS VINCENTII HONDEDEI. NOBILIS EVGVBINI, I.C. PRÆSTANTISS. ET IN CIVITATE PERVSIAE ADVOCATI, ET CONSULTORIS INTEGRIMI, Consiliorum Volumen Primum.

In nomine Omnipotentis Dei,
Amen.

Incipiunt Consilia XVI. ad diversa statuta pertinentia.
Cetera vero infra suis locis congruentia ponuntur.

ARGVMENTVM.

Statutum Perusinum, admittens ad successionem pro medietate matrem, & pro alia medietate patrum & descendentes patrui præmortui cum patruo, an locum habeat si mater & descendentes patrui tantum supersunt.

S F M M A R I V M .

- 1 Mater ad successionem sibi admittitur exclusa omnibus transversalibus, fratribus & sororibus exceptis.
- 2 Statutum Perusinum, admittens ad successionem pro medietate matrem, & pro alia medietate patrum, & filios patrui locum habet in favorem filiorum patrum, etiam si nullus super sit patrum. Sed contra num. 21. & per cor.
- 3 Neptones de jure certamente cum patrino non admittuntur ad successionem fratrum patrualium.
- 4 Equiparatorum idem est iudicium.
- 5 Ratio eadem ubi viget, ibi eadem est iuri dispository.
- 6 Ratio una subtiliter causa est ut viuus sufficiat etiam milieere in caso non expresso, licet comprehensus non sit lato sensu vocabulo.
- 7 Statuta exclusa feminaram proper meatus: condit a cunctis favori signationis, favorabiles judicantur, & excedenda sunt.
- 8 Interpretatio sumpta a ratione magis dicitur intellectiva quam extensa.
- 9 Casus formaliter non decisus non habetur pro omni, quando in unius ratione subtiliter comprehenditur.
- 10 Statuta exclusa seminarium dicunt facta unica ratio ne conservandabone in agnatione, et ab ea argui posset. Sed contra num. 24.
- 11 Inclusus unus est alterius excluso, quando subest diversitas, sexus subtilitate eadem ratione, vel quaevis fratribus, si suissent interrogari, idem diffiniuntur in causa omnis, intelligunt enim. 62.
- 12 Exclusio sit etiam in correderiorum ex identitate iuncte ratione subtiliter, ut omnes casus sub ratione comprehenduntur.
- 13 Statutum extra casum in eo expressam non extenditur, sed tantum multas in casibus formaliter expressas.

Hondedci Vol. I.

- 14 Inclusus non includit nisi casus specialiter expressus.
- 15 Statuta tantum disponunt quantum legantur & non ultra.
- 16 Statuti verba intellecta prout debent, quoties non convenient, non competrunt ejus diffinitione in casu, in quo non debent, etiam si in aliqua parte verba conveniente.
- 17 Statuti diffinitiones ut locum habeant, ejus verba verificare debent non solum in personis, sed etiam in casu ab eo expresso.
- 18 Statutum corrigitur cum communis cum certo modificacionibus, atque quod in ea dictum est saltem articulo & de forma.
- 19 Dicitur, cum, capulare solet acceptiora, & non. 49.
- 20 Capula natura exigit copulatorium concordata.
- 21 Expressos beneficiorum pertinet inclusio ad successiones aliquando admissiores, qui per se non succederet.
- 22 Casu omnius habentur pro omni, et remanet in dispositionibus iuri communis etiam si in eo apliquetur easdem seu major ratio.
- 23 Descendentes appellatione venient omnes in inclusione.
- 24 Ratio maior consideratur, quando exclusio sit a posteriori, quam si fuerit a remotiore, & num. 46.
- 25 Expressio non sit ad e-casum emissa, quando rigeret in eo minor ratio, etiamsi ratio in statuto fuisse expressa.
- 26 Statutum non excludens matrem propter agnos, odiosum, restringendum ac strictissime interpretandum est.
- 27 Mater de jure communis in successione sibi preferitur patruo & fratribus patrualibus.
- 28 Casus mixtus non verificatur in simplici.
- 29 Extensis in statutis seminarium exclusivum, iuri communis correderiorum, non sit etiam ex majoritate rationis.
- 30 Statutum dicendum aliquid speratum, restringitur, ut quanto minus fieri posse juri communis corrigitur.
- 31 Dispositione qualibet iuri communis correderiorum restringitur, ut quanto minus fieri posse juri communis corrigitur.
- 32 Statutum quod in pluribus casibus potest corrigeri iuri communis ut in uno tantum corrigit, etiam si verba imprudentia oportet.
- 33 Partus magni proprii patrum appellatur.
- 34 Statutum exclusum matrem proper partum, non excludit propter patrum magnum.
- 35 Verbum nullum confessum sine officia aliquid operandum.
- 36 Statutum novum reformatum, antiquam includendo unum casum, alium censetur excludere.
- 37 Statutum confirmatum in una parte, quod alia non confirmata renuntur etiam.
- 38 Statutum novum Perusinum lib. 2. Rad. 45. reformatum antiqui statuti, in eum in eo non expressis abrogavit antiquum statutum.
- 39 Matrem usq; esse exclusum a successione filii per statutum in dubio interpretari debet.

A

41 Statutum